

Kočka na stromě

Siamská kočka na našem stromě
přes holé větve dívá se po mně
očima jako plamínky,
jak prsten naší maminky.

Venku je zima, vítr tam fouká.
Pojď za mnou, z okna lépe se kouká
na celý velký divný svět.
Budem si o něm vyprávět.

Pavouk

Pavouku, pavouku,
běž raději na louku.
Tady, mezi zdí a skříní,
jsi jen na zlost hospodyně.

Copánky

Hladí, hladí hřebínek
za pramínkem pramínek,
shora dolů, shora dolů...
Ty pramínky potom spolu
za ušima splete máma
a ozdobí beruškama.

Holubička

Zavoláme holubičku,
ať rozevře vějíře
pro ubohou princezničku,
která nemá rytíře.

Co si počne princeznička
bez prince i obydlí?
Přiletí k ní holubička,
uschová ji pod křídly.

ZAHRÁDKA ANI NEDÝCHÁ,

celá se boří do ticha.
Ticho je bílé – je to sníh.
Sníh, co se třpytí ve větvích
jabloní, které ve spánku
sní o jásetu skřivánek
po čistém nebi rozsetých.

Sněhu jsou plná oblaka.
Pod nimi vrána zakráká,
přinesla zimu na křídlech.
Zahrádku spící vyspat nech,
ať se teď o nic nestará.
Ať nabírá sil do jara,
kdy probudí se v poupatech.

Perníková chaloupka (úryvek)

Les černý zbělel ve vánici,
do bílých peřin lehlo mlází.
Zavřela baba na petlici,
plameny z pece jazyk plazí.

Zmizely cesty v bílém vání,
neprojde lesem noha lidská.
Zlým nikdo ve zlu nezabrání. –
Cvak! už je otevřena klíčka.

Svět zapad do zimního spánku.
Ach, táto, mámo! Kde jste, kde jste!
„Napekla jsem vám marcipánku,
teď si tam pro něj sami vlezte.“

Na křižovatce

Chtěl jsem přejít, kdosi křikl:
„Pozor! Jede motocykl!“

Autobusy, povozy –
a pan strážník zahrozí:

„Ty si asi myslíš, kloučku,
že jsi někde na paloučku.“

Auta troubí tú – tú – tú,

musím platiť pokutu.